

489б ПРИГАДАЙМО МУКИ

1. При_ га_ дай_ мо му_ ки ми Хрис_ то_ ві знов,
 2. Ось у Геф_ си_ ман_ ськім сти_ ше_ нім са_ ду
 3. Йдуть во_ ни з вог_ ня_ ми - Спа_ са хо_ чуть взять.
 4. Як вже близь_ ко ста_ ла во_ ро_ гів юр_ ба,
 5. "Вам ко_ го по_ тріб_ но в по_ ру цю ніч_ ну?
 6. В ту ж мить ти_ хо ста_ ло від тих слів про_ стих,
 7. Рап_ том зрад_ ник Ю_ да пе_ ред Спа_ сом став,
 8. Го_ лос_ но звер_ нув_ ся: "Вчи_ те_ лю, ра_ дій!"

1. як страж_ дав Син Люд_ ський, як про_ лив Він кров.
 2. чу_ ти шум і го_ мін - во_ ро_ ги і дуть.
 3. Во_ ї_ ни ме_ ча_ ми лю_ то бряз_ ко_ тять.
 4. ти_ хо і лас_ ка_ во Він їх за_ пи_ тав:
 5. Як Хрис_ та - Ме_ сі_ ю - ось Я тут сто_ ю".
 6. зля_ ка_ но у_ па_ ли пе_ ред Ним у_ сі.
 7. Гос_ по_ да І_ су_ са він по_ ці_ лу_ вав.
 8. На_ товп взяв І_ су_ са і на смерть по_ вів.

1. тьма о_ кру_ гу всю, а І_ сус на са_ мо_
 2. дру_ гий, в тре_ тій раз, піт кри_ ва_ вий ви_ сту_
 3. уч_ ням ка_ же Він. - Ось Ме_ не і_ дуть у_
 4. _та по_ ці_ лу_ вав і, Ко_ го на смерть від_
 5. _бій_ ни_ ка, Йо_ го, ті_ ло до хре_ ста при_

1. _ти_ ні ти_ хо мо_ лить_ ся От_ цю: "От_ че
 2. _па_ є на чо_ лі в скор_ бот_ ний час. Він до
 3. _зя_ ти, час на_ став страж_ дань Мо_ їх. І про_
 4. _да_ ти, по_ ці_ лун_ ком по_ ка_ зав. Міц_ но
 5. _би_ ли - на_ товп ви_ ма_ гав цьо_ го. Сон_ це

1. лю_ бий, чи не мо_ же про_ ми_ ну_ ти ча_ ша ця? Тіль_ ки
 2. Бо_ га в ти_ ші кли_ че, уч_ нів сон здо_ лав у_ сіх; у тяж_
 3. _лю Я кров свя_ ту_ ю за світ гріш_ ний, за всіх вас..." Ти_ шу
 4. ру_ ки враз зв'я_ за_ ли, до Пи_ ла_ та по_ ве_ ли, на_ глу_
 5. се_ ред дня схо_ ва_ лось, мо_ рок зем_ лю всю об_ няв, і за_

1. хай же бу_ де, Бо_ же, во_ ля пра_ вед_ на Тво_ я".
 2. _кій бор_ ні У_ чи_ тель дру_ зів кли_ че до_ ро_ гих.
 3. роз_ бу_ див ніч_ ну_ ю шум на_ ро_ ду в піз_ ній час.
 4. _ми_ лись, на_ смі_ я_ лись і су_ ди_ ти по_ ча_ ли.
 5. _ві_ са ро_ зі_ рва_ лась, Бо_ гу дух І сус_ від_ дав.